

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorum Omnium Generalium Et Provincialium Collectio Regia

Ab anno DCCCLXXII. ad annum DCCCCIX.

Parisiis, 1644

XLVI. Si cuius vxor constuprata fuerit, & propterea maritus perdere illam
machinauerit.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15967

Simili modo secundum sanctos Canones diffinimus & iudicamus de eo , qui cum duabus sororibus fuerit pollutus , vt vsque in exitum vitæ pœnitens & continens permaneat. Soror autem, quæ posterior libidinis perforata aculeis , scienter se cum eodem commaculauerit , vsque in finem vitæ pœnitens & continens perduret. Si autem improuise contingit , condigna stringatur castigatione : & si velit , legitima vtatur viri coniunctione.

XLVI.

Si cuius vxor constuprata fuerit , & propterea maritus capitali sententia delere illam machinauerit : ipsa vero , urgente mortis periculo , ad episcopum configuerit , & auxilium quæsierit , operiori , si potest , episcopus labore desudet , ne occidatur. Si vero non potest , nullo modo liceat ei , requirenti eam reddere viro ad occidendum , quæ se ei obtulit ad defendendum : sed solerti cura transmittet eam ad locum , quem ipsa delegerit , vt secura viuere possit. Si vero interdum maritus eam inuenerit & repetierit , secundum sæculum potestatem * habuerit , quid agere ei velit. Sed audiat S. Augustinum dicentem : Cum enim vir a virtute nomen accipiat , & mulier a mollitia , id est , fragilitate : quare contra crudelissimam libidinis bestiam vult vnusquisque vxorem suam esse victricem , cum ipse ad primum libidinis iustum victus cadat ? Nam quidquid contra fidem catholicam mulieribus non licet , nec viris licet. Si autem eadem mulier timore perterrita , a loco vbi eam episcopus destinauit , au-

<sup>ANNO CHRISTI
895.</sup> fugerit, & vir eius ab episcopo semel aut bis vel sæpius repetierit, si vitam ei obtainere possit, perquirat, & reddat: sin autem, omnino non reddat. Maritus vero, quamdiu ipsa viuat, nullo modo alteram ducat.

XLVII.

Qui spiritalem habet compatrem, cuius filium de lauacro sacri fontis accepit, & eius vxor commater non est, liceat ei, defuncto compatre suo, eius viduam ducere in vxorem, si nullam habent consanguinitatis propinquitatem. Quid enim? numquid non possunt coniungi, quos nulla proximitas carnalis, vel * in id generatio secernit spiritualis?

XLVIII.

Illud etiam nec canonica institutione diffinimus, nec introducione aliqua refutamus: sed propter eos qui diuerse de eo sentiunt, hoc loco aliquid commemoramus. Si quis suæ spiritualis commatris filiam fortuito, & ita contingente rerum casu, in coniugium duxerit, consilio maturiori seruato, habeat, atque honeste legitimo coniugio operam det.

XLIX.

De his qui in adulterio iuncti, per incentiuia libidinis male filium vel filiam genuerunt, canonice præiudicamus: vt quando ab episcopo iusta diuisione separantur, eo tenore sciungantur, ne ultra spe reuersionis deludantur. Quare, si quid inter se proprietatis aut pecuniæ communi donatione trahiderunt, * vt quæ communi seruent infanti. De